

„Věda slouží k poznání sebe sama a vlastní úlohy v prostoru a čase. Porozumíme-li zákonům, které řídí přírodu, pochopíme i to, co řídí nás, a naopak.“
Giordano Bruno

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

**SYMBOLISMUS
PLANETY MARS**

**ALCHYMISTÉ
NA DVOŘE RUDOLFA II.**

n@ – BULLETIN

Filozofie pro život – č. 113 – 25. březen 2019

Filozofie, kterou v Nové Akropolis navrhuje, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka

Redakce a grafická úprava:

Mgr. Ivana Hurytová, Martina Flaitingrová,

Mgr. Aleš Gabriel, Eva Bímová

Vydává Nová Akropolis z. s.

Varšavská 19, 120 00 Praha 2

Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz

Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.

Všechna práva vyhrazena. Tento bulletin nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukovány v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

obohatili jsme náš bulletin o novou rubriku *Ze života filozofické školy...*

Jejím prostřednictvím se můžete nejen blíže seznámit s našimi aktivitami, ale především vidět, že lze skutečně žít filozofii v praxi. Provedeme vás zajímavými tématy našich přednášek, která nám pomáhají v každodenních obtížných situacích, prolisťujeme si nové knihy pro povznesení duše, budeme putovat po zajímavých místech, která stále vyzařují genia loci, přitáhneme krásu a vtiskneme ji do našich výrobků či výstav, vyjádříme velké myšlenky prostřednictvím divadla, necháme se prostoupit hudbou, ponoříme se do přírody a nabídneme vám různé možnosti dobrovolnické pomoci našemu okolí, potřebným lidem, zvířatům i rostlinám...

Filozofie má mnoho faset, je jako zářivý diamant, jehož každá vyleštěná ploška může prozářit jednu z mnoha oblastí našeho světa. Neboť filozofie není teorie, ale živá přítomnost velkých idejí v našem životě. A dny, které byly někdy prázdné, otázky, na něž jsme nenacházeli odpovědi, běh času, jenž nás mohl ničit svou neúprosností, to vše ruku v ruce s ní najednou dostává hluboký smysl a naplnění.

Mgr. Ivana Hurytová

PODOBENSTVÍ O OSUDU

Opravdovým učedníkům, kteří studují astrologii a přísahají na svou vlastní duši, je zakázáno hledat okamžik své vlastní smrti. Jeden astrolog to však porušil a zjistil nejenom datum, ale i způsob, jakým zemře. Dozvěděl se, že zemře utopením. Navzdory všem svým znalostem reagoval velmi prostě, a odešel žít do pouště Sahary, neboť si byl jistý, že tam se utopit nemůže.

V den, který mu byl určen, tento člověk zemřel utopením v písku za písečné bouře.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Pokrok

Muž už několik měsíců chodí k psychiatrovi.

Jednou odpoledne přijde jako obvykle, lehne si na pohovku a psychiatr hrdě prohlásí: *Jsem velmi spokojen s vaším pokrokem!*

Muž vyskočí, chytne se rukama za hlavu a protestuje: *Jaký pokrok?! Před šesti měsíci jsem byl Napoleon, a teď jsem nikdo a nic!*

SYMBOLISMUS PLANETY MARS

Mars je čtvrtou planetou v pořadí vzdálenosti od Slunce a druhou nejmenší planetou v naší sluneční soustavě. Je často označován jako rudá planeta, protože oxidy železa, které se nacházejí na jeho povrchu, způsobují červené zbarvení, jež bylo pozorováno hvězdáři po celou historii.

Všechny starověké národy, jako byli Egypťané, Babyloňané, Řekové a další, věděly o existenci této planety, kterou dříve považovaly za putující hvězdu a dávaly jí různá jména, jako *nebeský oheň* nebo *putující pochodeň*. Považovaly ji za symbol ohně, krve a zániku. Spolehlivá informace o pravidelném pozorování neexistuje, ale bývá zmiňováno již období kolem roku 4000 př. n. l.

Později se zjistilo, že se nejedná o putující hvězdu, ale že patří do naší sluneční soustavy, v níž je pátým nejjasnějším objektem, a že obíhá také kolem Slunce podobně jako ostatní známé planety.

Staří Egypťané věděli, že hvězdy mají na obloze pevné místo, ale podle nich některé „speciální hvězdy“ tuto podmínku nesplňovaly, a dostaly svá jména. Mars dostal jméno *Har Decher* neboli „Červený objekt“. Babyloňané jej nazvali *Nergal* jako „Velký hrdina, král bojů a pán bitev“. Řekové mu dali jméno *Áres*, byl bohem války podobně jako u Římanů *Mars*. Arabové ho pojmenovali *Mirikh* jako „Pochodeň“ a Peršané ho nazývali *Bahran*, „Nebeský bojovník“. Indiáni nazývali červenou planetu *Angaraka* neboli „Hořící uhel“.

O tuto planetu se nejvíce zajímal dánský astronom Tycho de Brahe (1546–1601), který byl odborníkem na přesná měření poloh planet a hvězd a její polohu studoval více

jak dvacet let. Byl autorem velmi přesných výpočtů polohy Marsu, a to bez použití dalekohledu. Německý matematik a astronom Johannes Kepler (1571–1630) zveřejnil roku 1609 ve spise *Astronomia Nova* hypotézu o tom, že Mars krouží kolem Slunce po eliptické dráze. Když italský astronom Galileo Galilei (1564–1642) v roce 1600 použil první dalekohled, byl také prvním, kdo začal tuto planetu pravidelně pozorovat.

V římském panteonu zastával Mars významné místo a mezi Římany byl bohem velmi oblíbeným; představovali si ho jako boha, který jim dopřeje válečné vítězství, jako statečného a neohroženého bojovníka a byl také pokládán za boha zemědělství a vegetace. Římský básník Ovidius ve svém *Kalendáři* popisuje příběh o zrození boha Marta. Podle Ovidiova

vyprávění byla matkou Marta bohyně Juno, manželka vládce bohů a lidí Jupitera. Bohyně Juno získala od bohyně jara a květů Flory kouzelný květ, po jehož doteku otěhotněla, a posléze porodila syna Marta. Bůh Mars bohyni Floře později projevilsvou vděčnost tím, že zajistil, aby byla v Římě uctívána.

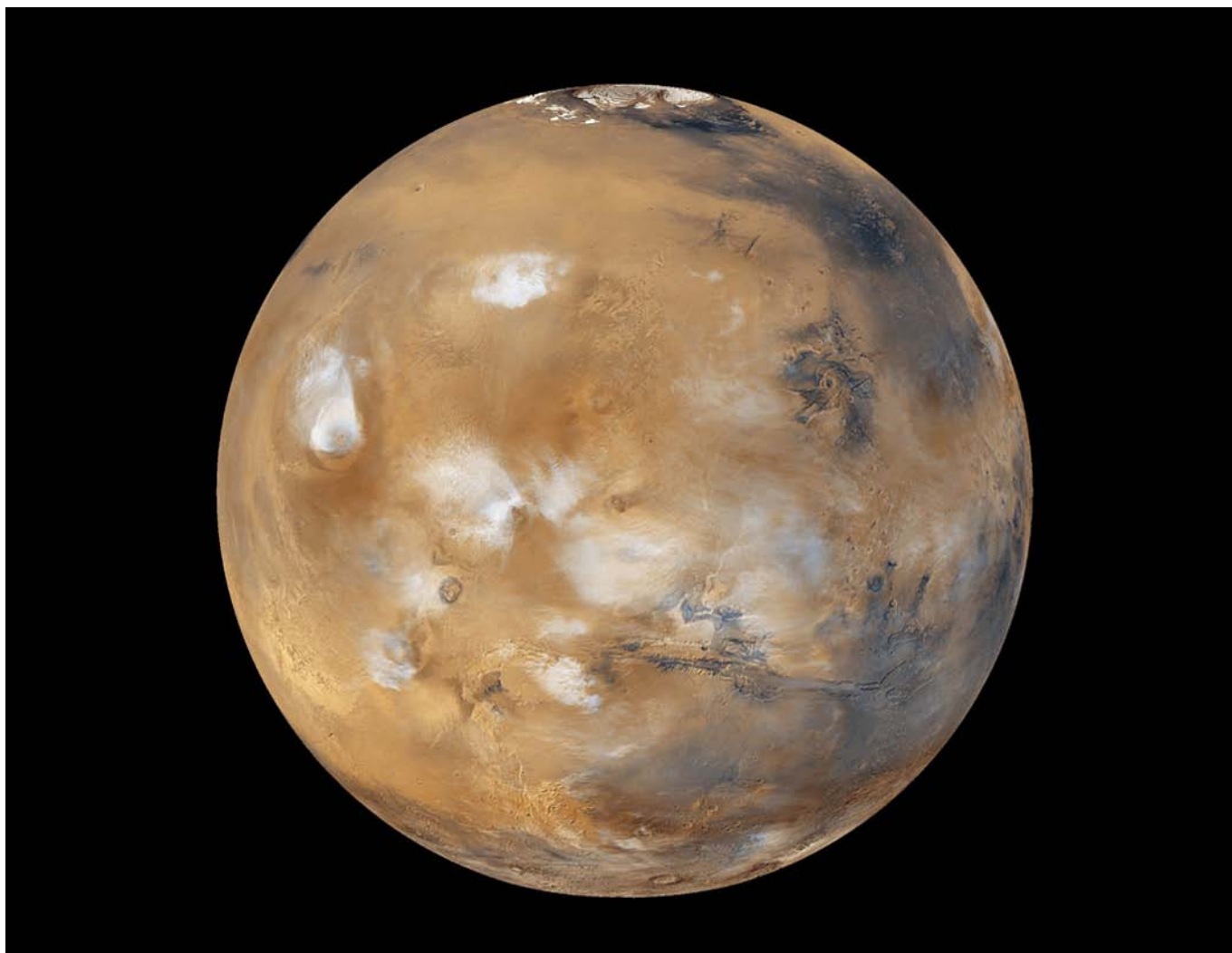
Velmi důležitou roli hrál Mars při založení samotného Říma. Podle antické tradice byl Řím založen roku 753 př. n. l. Romulem a Remem, jejichž otcem byl bůh Mars a matkou Rhea Silvia. Proto jej Římané považovali za praotce římského národa. Důležitou roli v celém příběhu zastává i vlčice, která malého Romula a Rema kojila. Vlčice byla posvátným Martovým zvířetem.

V dobách královských i republikánských uctívali Římané Marta pod přívskem *Gradius*, „do boje kráčejší“, byl vnímán jako

bůh války a ochránce Římanů, ale také jako bůh, který přináší mír. Mars bývá zobrazován jako mladý válečník v plné zbroji nebo jako bezvousý muž sedící na hromadě válečných trofejí, zachycený při odpočinku a doprovázený Amorem. Byl uznávaným bohem mezi římskými vojáky. Jeho podobizny zdobily součásti jejich výzbroje a na vojenské standarty umiřtovali jeho malé sošky. Součástí obřadů zahajujících válku byly oběti Martovi. Pokud se vojákům v boji nedařilo, dalšími oběťmi se snažili získat zpět jeho náklonnost.

Mars byl také zemědělským a vegetačním bohem, ochráncem polí a úrody, později byl ochráncem města a jeho obyvatel. Je s ním spojen v Římě všudypřítomný kult vítězství a je neustálou připomínkou úspěchu římského národa.

Ing. Václav Hastík

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

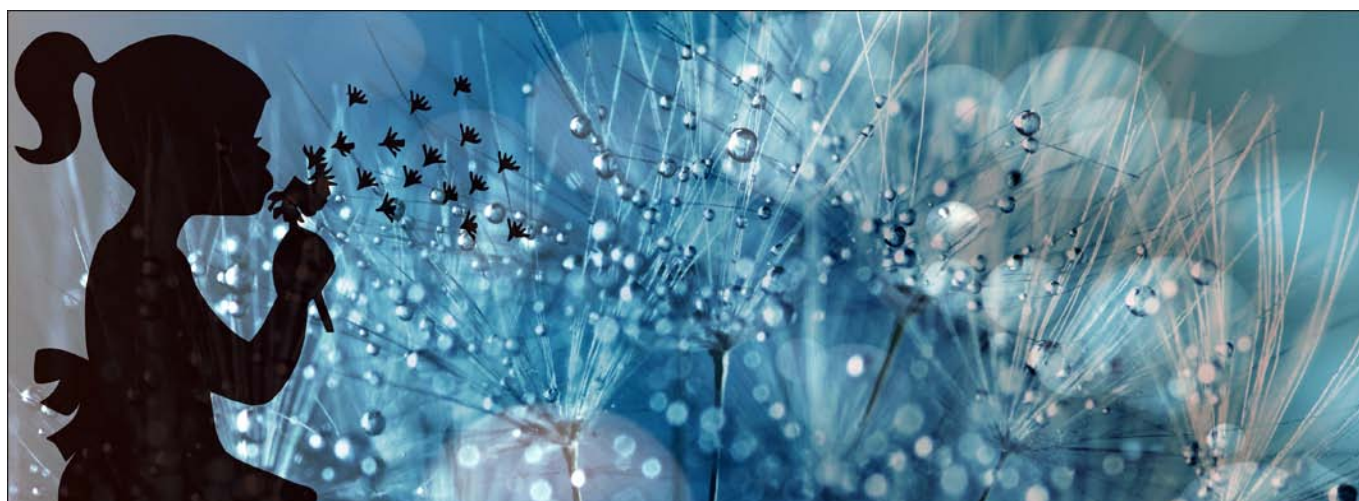
...v boji proti jarní únavě může velmi pomoci jarní očista? Není nutné si kupovat drahé léky či jiné preparáty, jednoduše stačí zajít do přírody a natrhat si některou z následujících bylinek.

Dobrou očistu poskytne kopřiva, kterou je třeba sbírat brzy na jaře, spíše se hodí mladé rostliny. Nasekanou nať a listy lze přidávat do polévek, nádivek nebo připravit jako špenát. Také je možné si připravit čaj považením drti ve vodě. S pomocí očistné kúry vyplavíme z těla škodliviny, zlepšíme si metabolismus a vyhladíme vrásky.

Silné detoxikační účinky má také bříza. Opět používáme mladé březové listy, z nichž lze připravit čaj. Ten čistí krev a působí blahodárně na močový měchýř a ledviny.

Rovněž další očistná bylina je lehce dostupná. Jarní louky brzy rozzáří stovky sluníček v podobě pampelišek. Z čerstvých mladých listů si můžeme připravit zdravý salát, který dochutíme jogurtem. Pampeliška snižuje krevní tlak a regeneruje trávicí soustavu.

Našli bychom i další přirozené čističe jako jsou sedmikráska, jetel, lichořeřišnice, ostropestřec mariánský, černý bez a další. K očistě těla je však nutné připojit očistu duše. Jaro je symbolem znovuzrození, světla a mládí. Podobně jako naši předkové odhazovali Moranu, můžeme odhodit staré strachy, nefungující prvky v našem životě, břemena, která s sebou vlečeme, a takto očištění nechat do sebe vstoupit blahodárné paprsky jarního slunce.

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

Renesanční večer věnovaný GIORDANU BRUNOVI

- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

V Nové Akropolis se snažíme znovu oživit učení velkého renesančního filozofa a astronoma Giordana Bruna. Také chceme očistit jeho památku, která byla pošpiněna a zapomenuta v průběhu staletí, kdy byla jeho filozofie potírána. 17. února uplynulo 419 let od upálení tohoto velikána. Proto jsme v několika městech připravili večery inspirované jeho osobností a dílem.

Připomněli jsme si myšlenky o nekonečném množství světů, zmínili jsme Keplerovy zákony, mluvili jsme o vesmíru, který je znázorněn jako živá bytost v neustálém pohybu.

V praktické dílně jsme se také zaměřili na jeho učení o paměti, v němž vysvětluje, že každá věc v sobě má magický náboj určité ideje, díky kterému si ji můžeme zapamatovat.

V Plzni se inspirovali výsledkem Giordana Bruna, během něhož vznikly jeho slavné dialogy. Do posledního okamžiku v nich trpělivě vysvětloval svá učení.

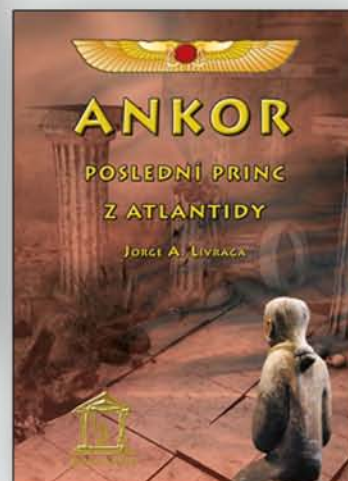
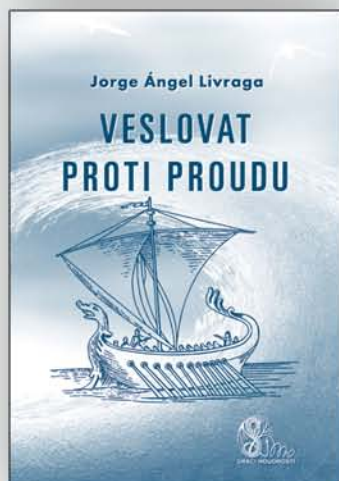
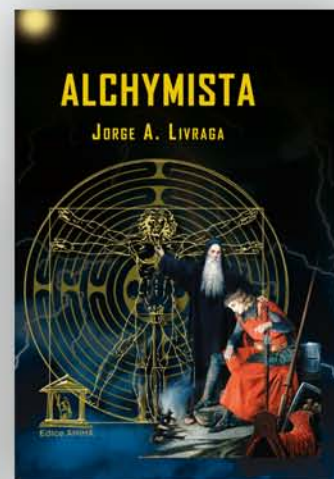
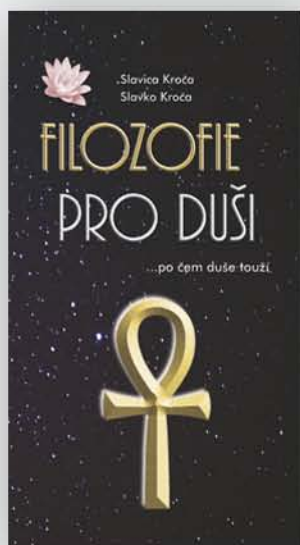
Zajímavým bodem programu byla i ukázka z knihy *Alchymista* od zakladatele Nové Akropolis Prof. J. A. Livragy, ve které Bruno vystupuje.

Přítomné nadchla i Brunova schopnost vyjadřovat se ve verších... a nechyběla ani ochutnávka renesančních jídel.

KNIHY A REPRODUKCE ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ Z CELÉHO SVĚTA

PRÁVĚ VYCHÁZÍ

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

ALCHYMISTÉ NA DVOŘE RUDOLFA II.

Jedním z panovníků, jenž poskytl největší ochranu alchymii a učencům, kteří se jí věnovali, byl Rudolf II. z Německa. Vlady se ujal v roce 1576. Byl vychován ve Španělsku na dvoře Filipa II. a v tomto státě získal zálibu v alchymii a astrologii. Brzy ho unavily krušné povinnosti vládnutí říší, svěřil je do opatrování svým ministrům a uzavřel se do Pražského hradu, aby se svobodně a až do konce svého života věnoval výlučně svým oblíbeným studiím. První lekce z alchymie dostal od svých osobních lékařů Tadeáše Hájka z Hájku a poté od Michaela Maiera a Martina Rulanda. Všichni alchymisté, bez ohledu na to, z jakého státu a stavu pocházeli, měli jistotu, že na císařském dvoře budou dobře přijati a že budou štědrě odměněni, když v jeho přítomnosti uskuteční důvěryhodný experiment, kterým by si ho mohli získat. Co se týče alchymistů, neukázali se jako nevděční. Svému královskému ochránci dali titul Hermes z Německa a po všech stránkách chválili jeho kvality. Rudolf, podle jeho životopisců, patřil mezi šťastné majitele kamene mudrců, což se potvrdilo, když se po jeho smrti našlo v jeho laboratoři 84 metrických centů zlata a 60 stříbra odlitých do cihlových forem menší váhy. Helena Petrovna Blavatská, *Theosofické Glosarium*

Takto Rudolfa II. popisuje Helena Petrovna Blavatská ve svém Glosáriu. Člověk, jemuž se připisuje, že vlastnil *filozofický kámen* neboli *kámen mudrců*, byl v exoterním smyslu často považován za podivína, kterého dokázal obelstít jakýkoli alchymistický podvodník. Není se čemu divit, když víme, že se ani dnes alchymie nebere vážně a že se jí přidává spíše epiteton *dcera omylu*.

Bez ohledu na to všechno byla doba Rudolfa II. nazývána v Čechách zlatým věkem. Ještě dnes se o Praze mluví jako o zlaté, i když se její obyvatelé nemohou shodnout, jaký je důvod tohoto přívlastku. Část z nich si myslí, že Praha je zlatá pro své pozlacené věžičky, kterých je více než 350. Druhá, menší část Pražanů, si myslí, že se přídavné jméno zlatá vztahuje k duchovní stránce pražského života, zejména k alchymistickým činnostem, které zde probíhaly.

Každopádně nám z tohoto období zůstaly v Praze uličky pojmenované podle čtyř základních kovů: Zlatá, Stříbrná a Železná. Bronzová zřejmě zanikla, ale můžeme předpokládat, že také existovala. Zlaté uličky jsou dvě. První je na Starém Městě v blízkosti Stříbrné a Železné ulice. Ta druhá se nachází na Hradě. Tuto uličku tvoří malé domky s obrovskými komíny a předpokládá se, že v ní bydleli alchymisté, kteří byli ve službách Rudolfa II.

Alchymie byla v Čechách známá a pěstovala se již od XIV. století. Jejím příznivcem byl sám císař Karel IV., a později pražští arcibiskupové Konrád z Vechty, Albík z Uničova a na Mělníce a v Hradci Králové se jí oddávala choť Zikmundova, císařovna Barbora. Ale teprve s dobou Rudolfa II. nadešel v Čechách alchymii zlatý věk, neboť „s císařem Rudolfem II. povstal jí nový Hermes Trismegistos, který jako skála magnetická vábil k sobě mistry a učně tajemné vědy této...” (Josef Svátek, *Obrazy z kulturních dějin českých II*, Praha 1891). Ke konci XV. století existuje v Čechách již několik hermetických laboratoří, z nichž jedna, knížete Hynka Minsterberského v Kutné Hoře, je zachována až dodnes.

Rudolf II. se s alchymii seznámil již za svého osmiletého pobytu ve Španělsku. Učil se od španělských alchymistů, kteří ho zasvětili do „tajného egyptského umění“, a ve svých

studiích pokračoval i po návratu do Vídně. Jakmile nastoupil v roce 1564 na trůn, v prvním seznamu dvořanstva nalézáme několik *destilatorů*, což byl název pro alchymisty na císařském dvoře.

V roce 1583 se Praha znovu stává sídelním městem římskoněmeckého císaře a českého krále, protože Rudolf II. do ní 16. října přesídluje.

Spolu se dvorem přijel do Prahy Bartoloměj Spranger (1546–1611) jako dvorní malíř, kterého Rudolf II. „zdědil“ po smrti svého otce Maxmiliána II. Zasloužil se o to, že Rudolf II. roku 1595 vyjmul malířství z kategorie řemesel a vzniklo malířské umění. Na dvoře pobývá také Joris Hoefnagel, který maluje miniatury čtyřnožců, plazů, ptáků a ryb, čímž se téměř přibližuje vědecké přírodopisné dokumentaci. Jakob de Gheyn vyrobil knihu rytin s vyobrazením květin a zvířat. Vznikly také sbírky užitkových i vědeckých (hvězdářských) přístrojů. Rudolf II. shromáždil okolo třinácti set obrazů a pěti set soch. Různých výtvorů uměleckých řemesel a přírodních objektů bylo na tisíc. Pro umístění svých pokladů dal vybudovat severní křídlo Pražského hradu a zcela ho zaplnil. Rudolfovi II. záleželo nejen na kvantitě, ale především na kvalitě. A tak byla v jeho sbírce díla významných umělců, jako jsou Leonardo da Vinci, Raffael, Tizian, Veronese, Tintoretto, Dürer, Cranach, Holbein, Brueghel a další. Samozřejmě tam umístil i díla těch, kteří u něho pracovali: Bartoloměj Spranger, Hans von Aachen, Josef Heintz, sochař Adrien de Vries, rytec Egidius Sadeler, brusič drahokamů Miseroni, a těch, kteří na dvoře pracovali přechodně: Giuseppe Arcimboldo, Jan Brueghel (zvaný Sametový). Zvláštní vztah měl Rudolf II. k dílům Dürera a k předmětům s drahými kameny.

Vraťme se však k alchymii. První vážnější učení z alchymie získal Rudolf II. od svých lékařů: Tadeáše Hájka z Hájku, a později od Michaela Maiera a Martina Rulanda.

Tadeáš Hájek z Hájku byl nejen lékařem Rudolfa II., ale především jeho poradcem

ve vědeckých otázkách vůbec. Byl pověřen, aby přezkušoval alchymisty, kteří se ucházeli o přijetí do císařských služeb. Byl považován za nejvýraznější a nejvýznamnější vědeckou osobnost své doby. Kromě toho, že byl lékařem, byl matematikem a astronomem, chemikem a botanikem, znalcem kulturních poměrů v Čechách, ale i tím, co nás zajímá nejvíce: osobou zasvěcenou do hermetických věd. Je autorem exaktních astronomických spisů, ale také popisu technologie vaření piva, jež je respektována až dodnes. Předpokládá se, že se zasloužil o základy mapování Čech, a navíc přispěl k vytvoření pout mezi Prahou a Evropou na poli vědy. Jeho korespondence s učenci z celé Evropy byla úspěšná, a tak se dozvídáme, že byl jedním z deseti mužů, kteří v roce 1572 zpozorovali v souhvězdí Cassiopeia novou hvězdu a podali správný výklad tohoto jevu. Rychle navázal kontakt s ostatními devíti, jedním z nich byl i Tycho de Brahe.

Právě na Hájka se obrátili John Dee a Edward Kelley, kteří se v létě roku 1584 poprvé představili na pražském císařském dvoře. V Hájkově domě vykonal Dee zdařilou transmutaci rtuti v čisté zlato a následně byl jmenován dvorním alchymistou. Edward Kelley byl doporučen panu Vilému z Rožmberka, který byl příznivcem alchymistů a zabýval se hermetickou vědou. Právě pan Vilém z Rožmberka se Johna Dee zastal, když ho císař Rudolf II. pro intriky vypověděl z Čech. A tak žil Dee v Třeboni na hradě pána z Rožmberka a Edward Kelley se stal jeho nástupcem v císařské laboratoři. Ovšem pan Kelley nemohl zapomenout na výborné podmínky, které měl u pána z Rožmberka, a tak několikrát ročně odjížděl do Třeboně. Císař mu udělil rytířský titul a vyjednal mu, aby byl přijat za obyvatele Českého království, k čemuž mu pán z Rožmberka postoupil jeden ze svých hradů, dva statky a několik dědin se dvory, lesy a loukami. Později si Kelley zařídil alchymistickou dílnu v jednom z nejznámějších domů v Praze: koupil totiž Faustův dům, který toto jméno nese již od poloviny XV. století a od té doby v něm žili lidé, kteří se zabývali alchymii. O Kelleyho práci v Praze a na dvoře pána z Rožmberka

v Třeboni se ví velice málo. Je známo, že celé toto období bylo rozkvětem alchymie, ale bohužel bylo i obdobím velkých intrik těch, kteří alchymii a alchymisty neměli v lásce. Podle některých spisů, jež se dochovaly, můžeme zjistit, že Kelley v souboji zabil dvorního úředníka Hunklera, a proto měl být podle zákona odsouzen k trestu smrti. Přátelé mu chtěli pomoci k útěku, ale útěk se nepodařil, a tak byl uvězněn na Křivoklátě. Podle některých spisů se prý od něj žádalo, aby prozradil tajemství svého alchymistického umění, ale je to nepravděpodobné, protože Rudolf II. se v alchymii vyznal a kromě toho s Kelleyem spolupracovali. Jenomže, jak už víme, dějiny

opíší ti, kteří zvítězili, takže na nás zůstává, abychom se ptali, kolik je pravdy na tom, co se nám dochovalo do dnešních dnů. Kelley onemocněl, byl propuštěn ze žaláře, ale byl úplně bez peněz, neboť mu zabavili všechny majetek. Znovu byl uvězněn, ale teď už mu bylo dovoleno psát, aby mohl dokončit své alchymistické dílo *Tractatus de lapide philosophorum*, které poslal císaři Rudolfu II. spolu s dopisem, v němž prohlašuje, že je nevinný. Kelley zemřel roku 1597, buď v listopadu, nebo o Vánocích, protože ani v tom se dochované spisy neshodují. Prý vypil jedovatou tinkturu, a tak ukončil svůj život.

Dalším alchymistou, který pobýval na dvoře Rudolfa II., byl Bragandini. Pocházel z Kypru. Působil jako alchymista už v Řecku, dále v Benátkách, a pak přijel i do Prahy. Zde ho ostatní alchymisté pokládali za druhého Paracelsa. Přesto v Praze nezůstal dlouho, protože v té době už na dvoře působil Kelley.

V roce 1590 do Prahy přijel Jeroným Alessandro Scotta. Kromě alchymie se zabýval také astrologií a je známo, že Rudolfovi předpověděl, kdo zasedne na polský trůn. S císařem Rudolfem se společně zabývali více astrologií než alchymii.

Jednu z důležitých úloh sehrál na císařském dvoře Michal Sendivoj. Pocházel z Polska a na svých cestách se už seznámil s Deem, Kelleyem a Setonem. U posledního z nich byl učněm. V Praze také spolupracoval s některými lékaři, jako byl například Mikuláš Lev, u kterého nějakou dobu i bydlel, pak s patriciem Ludvíkem Korálkem, v jehož laboratoři pracovali známý právník Jan Kapr z Kaprštejna a lékař Václav Lavín spolu s Martinem Storffem. Kromě toho, že Sendivoj „uměl pro-

měnit železný šroub v ryzí stříbro“, je známo, že vyléčil panu Lvovi syna, což mu vyneslo pověst člověka, který vlastní panaceum života. Rudolf II. s pomocí jeho elixíru provedl transmutaci rtuti ve zlato a na hradě nechal umístit kamennou desku na památku této transmutace. Psalo se tam: Vykonej někdo jiný, co vykonal Polák Sendivoj. (Faciat hoc quispiam alius, quod fecit Sendivogius Polonius.) Sendivoj vydal v Praze v roce 1604 alchymistické dílo *Cosmopolitani novum lumen chymicum*.

Kromě těchto a ostatních, méně známých, alchymistů se na dvoře císaře Rudolfa II. zabývali alchymii také dva nejpřednější hvězdáři oné doby: Tycho de Brahe a Johannes Kepler. Tycho de Brahe měl svou alchymistickou dílnu a v roce 1599 v ní vyrobil lék proti moru. Za pomocníka si vyžádal Keplera. Na začátku roku 1600 přijel do Prahy a netušil, že jen o několik dní později bude v Římě veden na kacířskou hranici muž, který byl před dvanácti lety pozván k Rudolfovu dvoru jako Kepler. Byl to Giordano Bruno, více filozof než astronom, i když se vášnivě zajímal o hvězdy a vesmír. Pravděpodobně bydlel v areálu Pražského hradu, učil na pražské universitě a vydal v Praze dvě knihy: *De speciorum scrutinio et lampade combinatoria Raymundi Lulli a Jordana Bruna Nolanského 160 článků proti soudobým matematikům a filozofům*. Kepler poznal Bruna prostřednictvím jeho spisů a jednou prohlásil, že se ho z tak smělé vidiny, jakou byla ta Brunova o nekonečnosti vesmíru, zmocňuje závrať.

Ze všech měst, kde se zdržoval delší dobu, jedině v Praze nebyl Kepler pronásledován pro svou víru. Sám říkal, že léta, jež tu strávil, jsou požehnaná. Na podzim roku 1601 se stal císařským matematikem, protože Tycho de Brahe zemřel.

V roce 1609 vydal svůj nejslavnější spis *Astronomia nova*, věnovaný Rudolfu II., a kromě toho v Praze vznikly významné práce z oboru optiky o využití čoček v hvězdářském dalekohledu – *Dioptrika*. Později v Ulmu vydal, jako vzpomínku na svůj pobyt v Praze, *Tabulae Rudolphinae*.

Je ještě hodně známých jmen, se kterými se můžeme setkat v rudolfínské Praze. Známa je první veřejná pitva mrtvého lidského těla, kterou provedl na přelomu XVI. a XVII. století Ján Jesenský – Jessenius.

20. ledna roku 1612 Rudolf II. zemřel. Jeho srdce bylo uloženo po jeho levém boku do urny z pozlaceného stříbra. Po pravé straně stál stříbrný džbán s uchem, určený pro mozek. Rudolf měl na sobě hnědý klobouk, roucho z hnědého vzorkovaného sametu ozdobeného knoflíky a prýmky, taftový spodní šat, hnědé hedvábné rukávce, nohavice z hnědého sametu.

Jako alchymista žil a jako alchymista byl pochován. Ani jeden z alchymistů, kteří se projevíli jako podvodníci, nebyl v Čechách v době Rudolfově odsouzen k smrti, jak tomu bylo v jiných zemích. Mnoho trestů, které byly uskutečněny, můžeme přičíst intrikám různých dvorních vlivných osobností. I ti, kteří byli uvězněni, byli z Rudolfova příkazu brzy propuštěni na svobodu.

I když se dnes mnozí alchymii veřejně posmívají, měli by si uvědomit, že bez Raymunda Lulla, Paracelsa a mnoha dalších by nebylo Lavoisiera ani těch, kteří po něm následovali.

V dnešní Praze zůstalo jen málo z oněch krásných časů Rudolfovy alchymistické doby. Zůstaly zlaté koule a špice na 350 věžičkách a zvonicích. Duchovní zlatá Praha je rozhodána zuby času, z nichž nejhorší stopu zanechal poslední, komunisticko-materialistický. Umělecká díla, která Rudolf II. shromáždil, byla po třicetileté válce většinou odnesena Švédy. Ztratila se tehdejší svoboda náboženství, kterou Rudolf II. proklamoval, a bude dlouho trvat, než se zase stane platnou. Zmizelo bohatství i zlato, které Rudolf II. alchymisticky vyrobil. I alchymistický duch se ztratil.

Pozvedne se Praha znovu ke svým duchovním dimenzím? Vzkřísí se noví alchymisté, kteří probudí zesnulé duchy minulosti? Doufejme, že ano, protože, jak říkal jeden moudrý filozof, *naděje je jedna z forem víry.*

PhDr. Slavica Kroča
Zakladatelka Nové Akropolis v ČR

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU - ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST - ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN - MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

KURZ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Kurz 13 x 2 hodiny

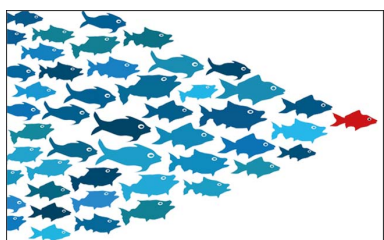
Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu. Ty utvářejí opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života. Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

ALCHYMIE, FILOZOFIE TRANSFORMACE

Přednáška s videoprojekcí

Alchymie je vědou, jejímž cílem je pochopit svět a člověka jako jeho součást. Snahou alchymistů bylo nalezení tzv. „kamene mudrců“. Klíčem je poznání a ovládnutí sebe sama skrze tři fáze alchymistického díla. Transformace olova ve zlato tak z psychologického hlediska symbolicky představuje rozvoj nejlepších potenciálů a vnitřních hodnot člověka.

ODVAHA VÉST A VEDENÍ SEBE SAMA

Přednáška

Vést sám sebe nebo vést druhé? Moudří vladaři a filozofové říkali, že to první podmiňuje to druhé. Proč je důležité začít vždy u sebe a co nám umožňuje vést ostatní? Jak se zbavit obav, že to nedokážeme? Jaké jsou typy vedení a jaké jsou naše vnitřní schopnosti vést? Odpovědět na tyto otázky nám pomůže moderní psychologie i velké osobnosti starověku.

KURZ DOBROVOLNICTVÍ

Zlepšit sebe, abychom mohli zlepšit svět

Kurz zahrnuje jak technické dovednosti, tak i filozofická témata týkající se jednotlivce a společnosti: První pomoc a civilní ochrana – Ekologie vnitřní a vnější – Etika a dobrovolnictví – Soužití a práce v týmu – Praktická cvičení z psychologie – Organizace a řízení času – Orientace a práce s mapou – Mimořádné situace. Celkem 15 bloků přednášek a cvičení po 2 výukových hodinách týdně + 4 praktická cvičení v přírodě.

FLORENCIE - HVĚZDA RENESANCE

Film doplněný přednáškou

Město, které se v renesanci stalo jednou z nejjasnějších hvězd evropských dějin. Jako místo znovunalezené svobody a důstojnosti umožnilo velkým osobnostem projevit svůj potenciál a obohatit svět filozofie, vědy, umění i politiky. Pravdivost idejí a krása v dílech těchto velikánů nás ohromují dodnes, stejně jako nádhera samotné Florencie.